

การศึกษาอัตราส่วนวัสดุเพาะชำที่มีผลต่อการเจริญเติบโต
ของรากพิทูเนียร์เวฟ

โดย

นางเหลือพื้น จำหม่องาน
นางสุกาการณ์ เขมใจดิกร
นางอุลักษณ์ อินทรีย์
ระดับชั้น ปวช. 3 ภาษาศาสตร์

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด
สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้ ทำการศึกษาตัวแปรสัมบูรณ์ทางชีวภาพที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของปลาพิชุดนีอีร์เรฟ เป็นการศึกษาให้ทราบว่าตัวแปรส่วนใดที่ร่วงของพิชุดนีอีร์เรฟที่ทำให้เจริญเติบโตได้ดีที่สุด โดยการที่วิจัยที่ศูนย์ลงดินร่วมการเกษตรที่สูง จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 54 ถึงวันที่ 30 สิงหาคม 54 วางแผนการวิจัย บนบุ่นฐานบูรณา CRD 3x3 สำหรับดังนี้

ชั้นภาคตอนที่ 1 ตือ อัลตราซิวน ห้าชั่วโมง : ห้าวัน: ชุมชนชาวไร่ : ห้าวัน

ชั้นภาคตอนที่ 2 ตือ อัลตราซิวน ห้าชั่วโมง 2 ห้าวัน: ชุมชนชาวไร่ : ห้าวัน

ชั้นภาคตอนที่ 3 ตือ อัลตราซิวน ห้าชั่วโมง 5 ห้าวัน: ชุมชนชาวไร่ : ห้าวัน

ผลการทดลองพบว่า การใช้วัสดุทางชีวภาพที่มีตัวแปรสัมบูรณ์มากที่สุด ทำให้การเจริญเติบโตของ ราชพิชุดนีอีร์เรฟ มีความแข็งตัวมากที่สุดเมื่อนำมาทดสอบโดยตัวอย่างตัวอย่างที่ระดับ 0.01 โดยตัวภาคตอนที่ 2 ตือ 24.99 เท่านั้น而已 ตือ อัลตราซิวน ห้าชั่วโมง 2 ห้าวัน ไม่สามารถเจริญเติบโตของราชพิชุดนีอีร์เรฟได้ดีที่สุด ตือ 24.99 เท่านั้น而已

การประเมินค่าเบนท์ของตัวอย่างราชพิชุดนีอีร์เรฟ ที่ใช้อัลตราซิวนวัสดุทางชีวภาพที่แข็งตัวมากที่สุด พบว่า มีความแข็งตัวมากที่สุด ที่ 3 ชั้นภาคตอน